

Nr 299.

Av hr **Zetterstrand**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 15 kap. 22 och 24 §§ strafflagen.

I proposition nr 158 har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga förslag till lag angående ändrad lydelse av 15 kap. 22 och 24 §§ strafflagen. Erfarenheterna från fjolårets riksdag torde emellertid giva vid handen, att kamrarna svårligen kunna ena sig om en lösning av frågan i full anslutning till det kungl. förslaget.

Däremot torde man i samhällsfridens intresse kunna hysa den förhoppning, att genom ömsesidigt tillmötesgående en lagändring skulle kunna åvägabringas i enlighet med det av herr Berger under fjolårets debatt i Första kammaren gjorda yrkande, vilket innebär en sänkning av straffmaximum för det i 22 § 2 mom. omförmälda försöksbrottet samt förbyggande därigenom av en del överilade häktningsåtgärder; och som genom antagande av detta yrkande de mest överklagade olägenheterna av de nu gällande lagbestämmelserna utan våda för samhället skulle kunna undanröjas, får jag härmed hemställa,

att Riksdagen under förklaring att Kungl. Maj:ts proposition ej kan i oförändrat skick antagas måtte besluta, att 15 kap. 22 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse

22 §.

Tvingar någon — — — — — belagd är.
Försöker man, på sätt nu är sagt, tvinga någon till

deltagande i arbetsinställelse eller hindra någon att återgå till arbetet eller att övertaga erbjudet arbete, straffes med böter eller fängelse, i de fall, där gärningen ej med svårare straff belagd är.

Stockholm den 11 april 1913.

T. Zetterstrand.
